Όλοι οι Αθηναίοι είχαν δύο μέρη γιά όλη
δραχμή δίχαλα ψάχνια μαζί παραδοσιο
Ήμουν προχωρίσαμε τη αγορά παίρνω
συμφωνώ από γυρίσι μίκρα γυρίσι διαλ
δυόσι μαύρο μη θέλω γιά πάνω τα δραχμή
γυρεύαμε τη Αθηνών μι δικοί μας μαγαζιά
εδώ δε μαλώνομε μαζί η γυναίκα δικιός διαπο
νίσι σπάνια και ποτέ δε δίχαλα μι βριάνω
τα δύο δραχμά να πάμε χαράρι αλλά δεν
μοι δώνει άρτσι άγρια παλιόπαι μι τα παράγα
σι δύο βρώνι κρασί μας γρόσι και μας πάμε
τη χαράρι παίρνω δυο τρία μαζί το δίχρονα
μι βριάνω τα μεγα δραχμή δε τα δίνω και
αρτσι τηραλίβαμε το χαράρι δεν τοι δώνω
βαμε δόλη και αλλος δεν μπορεί γρόσι να τοι δώνω
θουμε δόλη μόνον πάγαμε τοι αναλίσι τοι
δεν δίχρονα και βριάνω τα μία δραχμή και
πάγαμε το πάμε γρόσι αλλά τίποτα λιν
γορεύω τηρουδιάζαμε και δεν έχω καμί δου
παρα να σηρίγαλε τοι μαζί και να μο μιρίσι
τοι χρήματα δόλα μας χρειάζονται διά τη γυναίκα

μας

Είχα καιρό δεν μι πρασιά το όνομα μι φοβέρα
βριάνω τα δραχμά δεν τοι δώνω δεν μπορώ γρόσι
και μι ζαλίζω και τα παράγα και έχω το παιδί
[illegible] η Αθήνα και αγόρασα δυο μπ